

SANT JORDI

A large, vibrant red paper rose is the central focus, resting on a brown cardboard box. The rose is surrounded by several dark green paper leaves and long, thin green ribbons that are artfully draped over it. A yellow and red striped ribbon is tied around the base of the rose. Attached to this ribbon is a yellow, scalloped-edged tag with black text that reads "ESCOLA LES CORTS" and "SANT JORDI 2019". The entire scene is set against a light green background with a subtle geometric pattern.

CICLE SUPERIOR

MILLOR PROSA DE 5è A

SUPERHEROÏNA DE L' ESPAI

Hi havia una vegada una nena que estava farta de que els herois dels llibres sempre fossin homes i que ells salvessin a tothom.

Una nit, quan era apunt d'anar-se'n a dormir, va veure una estrella blava que anava direcció a casa seva. La nena va anar corrent al jardí: era un marcià!

El Marcià verd li va donar uns poders. Els poders provenien d'una pedra de color daurat. Quan tocava la pedra la nena es transformava en superheroïna de l'espai.

A ella li va agradar molt i li volia explicar a tothom... però el marcià li va dir que ningú ho podia saber, només ella.

Al dia següent, la nena no recordava res de res i al seu costat tenia la pedra daurada. Va cridar al seu pare i li va preguntar que hi feia allà aquella pedra tan estranya. La nena sense voler la va tocar i el pare va saber el seu secret. La nena, va pensar amb un gran somriure...m'he ficat en un bon embolic!

1r FINALISTA DE 5è A

L' ALIEN DEL BOSC

Hi havia una vegada un grup de nens que van voler anar al bosc per jugar però els seus pares no els hi van deixar perquè deien que hi havia un alien. Ells no s'ho van creure i van decidir marxar sense el consentiment dels seus pares .

Mentre anaven al bosc l'alien encara estava planejant com atrapar-los. Quan ja portaven una estona caminant, els nens es van adonar de que aquell bosc no era normal: I havien ovis als arbres! De sobte, van sentir una ombra gegant que deia: -kapimotefughimanicar.

Semblava la veu d'un alien. Quan estaven a punt de sortir del bosc va aparèixer l'alien i va enxampar als cinc nens, se'ls va emportar a la seva nau i es van volatilitzar.

A la nit, els pares dels nens no els trobaven. Llavors van anar al bosc i no van veure la nau de l'alien. Per sort un pare era un gran constructor i va fer una nau espacial tot el més ràpid possible... i van sortir cap al espai!

Unes hores més tard, van arribar vana Júpiter on vivien aquells aliens...quina sorpresa quan van trobar als seus fills! I no us penseu que els hi estaven fent mal...els hi estaven donant menjar boníssim!!! Al final es van fer amics i tots van tornar a casa.

2n FINALISTA DE 5è A

VIATJAR A L'ESPAI

Hi havia una vegada un nen que es deia Jordi. Li agradava l'espai perquè quan era petit va veure per la televisió un astronauta flotant per l'espai envoltat per moltes estrelles. També sentia curiositat per descobrir nous planetes i descobrir si es podria viure allà i si hi hauria més habitants a altres planetes. Sense dubtes, el seu somni era viatjar a l'espai!

Un dia a l'escola, el seu professor va preguntar als alumnes que volien ser de gran. Quan li va tocar a en Jordi, ell va dir ple d'orgull que volia ser astronauta, però els seus companys es van riure d'ell i li van dir que era molt difícil...que era impossible.

En Jordi tenia una habitació gairebé tot decorada amb coses de l'espai i també feia coets amb material reciclat. I totes les nits somiava que el seu desig es faria realitat.

Quan ell va complir 22 anys va fer la prova per ser astronauta i la va superar! Per fi havia arribat el dia que tant havia esperat. Uns anys després el seu somni es va complir: va viatjar a l'espai, va descobrir nous planetes on es podia viure i també va descobrir nous habitants...i es van fer amics!

Finalment, va tornar a la Terra on es va fer famós...i no va parar de viatjar moltes vegades a l'espai!

MILLOR PROSA DE 5è B

D'UN PLANETA AVORRIT A UN DIVERTIT

Hi havia una vegada, un planeta que es deia “Jelhy”. Aquell planeta era el planeta més avorrit de l'espai. Era de color gris i negre, era rodó de dia i anava canviant de forma quan es feia de nit, des de quadrat fins a la forma d'una estrella.

Allà hi vivien els “Jelhys” . Tenien la pell de color gris i portaven la roba de color negre. Cada dia feien el mateix : llevar-se, rentar-se, anar a treballar o a l'escola, tornaven, dinaven i dormien. I així cada dia.

Un dia, una nena que es deia Carlota, que venia del planeta Urà (que era el planeta més colorit) li va donar un pot amb un líquid que canviava de color. I li va dir que si posava aquest líquid al terra del planeta, el planeta es tornaria de més colors.

Aquella nena va desaparèixer de cop, i el “Jelhy“ va pensar: “Ho poso o no ho poso?”.

Al dia següent se li va caure el líquid al terra, i tot el planeta es va tornar de colors. Però a la gent li seguia semblant avorrit, perquè a ells no els importava si el terra era de colors, ells només volien que el planeta fos divertit.

Un dia, un altre noi del planeta Terra, va venir i va portar una ampolla de líquid divertit. El “Jelhy” es va emocionar tant que fins i tot va plorar.

Després, quan el noi es va anar, ell va posar el líquid al terra i el planeta es va tornar divertit i colorit .

1r FINALISTA DE 5è B

El mag de l'espai

Hi havia una vegada fa molts anys, quan encara no hi havia població a la Terra, a l'espai va néixer un mag extraterrestre. Era molt bo fent trucs, anava a teatres a fer espectacles, però un dia se li va morir la mare. No podia fer-la tornar a viure perquè anava en contra de la llei.

Va estar deprimat molts mesos fins que va parlar amb la presidenta de "L'extraespai", la ciutat on vivia. La presidenta li va dir:

- Això no és possible, si ho fas, aniràs a la presó.

- Quin desastre de presidenta! -va dir el mag Linvo.

Quan va arribar l'enterrament de la seva mare li va llençar un encanteri. La mare va sortir de la làpida però la mare era paralítica.

Els enterradors van trucar a la policia. El mag Linvo es va escapar.

Després de la notícia ningú volia contractar-lo i no podia pagar-li els medicaments a la mare. Van estar viatjant molt de temps de ciutat en ciutat però ell sabia que la mare no aguantaria, així que es va entregar a la policia.

La policia el va detenir. La mare és va quedar amb un cuidador i el fill es va anar a la presó. Quan va sortir de la presó va aconseguir un treball de netejador de cases i va poder comprar una casa i els tractaments a la mare.

2n FINALISTA DE 5è B

Els Aliens

Hi havia una vegada uns aliens. Eren tres aliens. S'havien perdut per l'espai. I van veure uns planetes, no sabien els noms d'aquests planetes. La seva nau estava gairebé sense gasolina. Els aliens estaven nerviosos, no sabien què fer.

Van veure un dels planetes i un dels aliens va dir:

–Què tal si amb la poca gasolina que tenim, anem a aquell planeta?

Els tres aliens van anar a aquell planeta. Quan la nau estava al terra d'aquell planeta, va passar una cosa: La nau no funcionava, s'havia fet malbé en arribar al planeta. Els aliens van decidir investigar aquell planeta. Llavors van trobar un ésser viu. Era un humà. Aquell humà va veure als aliens i es va espantar. L'humà va preguntar d'on eren. Els aliens van dir que eren d'una altra galàxia. L'humà va dir que ara estaven al planeta Terra.

Un alien va dir:

–Ens pots ajudar?

L'humà va preguntar:

-En què?

Els aliens van dir que si podia trobar peces per una nau. L'humà va dir que sabia on trobar peces. Van anar a un lloc on hi havien moltes peces per construir. Van posar algunes peces i la nau estava funcionant bé. Els aliens li van donar les gràcies, van posar la nau en funcionament i es van anar a casa.

Colorit, colorat aquest conte espacial s'ha acabat.

MILLOR PROSA DE 5è C

EL TRESOR DE L'ESPAI

Hi havia una vegada dos germans, una nena i un nen que es deien Maria i Alejandro. Un dia es van trobar un paper, la Maria el va desplegar i es va trobar un mapa del tresor, i tots dos van anar corrent a casa i se'l van ensenyar als seus pares.

Els van explicar que el tresor estava a l'espai i que era impossible anar-hi. L'endemà els nens no paraven de buscar més pistes al bosc, però no trobaven cap ni una. Feia hores que buscaven i, de cop i volta, l'Alejandro va trobar un altre paper. El van desplegar i es van trobar una paraula molt gran que ocupava tot el paper on posava "ESPAI". Els nens es van mirar i van dir: - El pare i la mare tenien raó!

No sabien que fer, i com que era de nit van anar a casa a dormir. A l'endemà van anar un altra vegada al bosc amb els papers a la mà, però aquesta vegada va passar una cosa molt estranya. Els papers es van posar de diferents colors i tot tremolava. De cop i volta els nens eren a l'espai! La Maria no sabia que estava passant, i l'Alejandro tampoc. Van passar dos minuts i tot va tornar a la normalitat. Els nens van anar ràpidament a casa a explicar als pares que havia passat, però els pares no feien cas. Deien que era impossible. Per sort la Maria va endur-se una pedra d'un planeta i li va ensenyar als pares, però no s'ho creien. Deien que la pedra era del parc. Aleshores la Maria i l'Alejandro es van despertar. Tot era un somni! O això creien...

La Maria li va dir a l'Alejandro el que ella havia somiat, i també li va preguntar si ell havia somiat el mateix, però l'Alejandro va dir que no. Tot i això la Maria tenia dubtes. Es tractava d'un somni o no?

Van passar els anys, i quan la Maria tenia 32 es va fer astronauta. Un dia la Maria havia d'anar a l'espai i va agafar el mapa que guardava sota el coixí, al seu llit. També guardava allà la pedra que es va endur d'aquell planeta que es van trobar quan eren petits.

Durant el viatge a l'espai, amb l'ajut del mapa, la Maria va trobar el tresor que tant desitjaven el seu germà i ella. Es va posar molt contenta, i fins i tot es va fer famosa. La Maria va saber que no era un somni, però no entenia per què el seu germà i els seus pares no recordaven del que havia passat. Però no li va donar més importància i van viure feliços per sempre.

1r FINALISTA DE 5è C

Amics intergalàctics

Segle 23, any 4153.

Jo era un nen de tretze anys, em deia Michael. No era molt sociabl però tenia uns amics en qui podia confiar. Eren l'Amelia, en Marc la Lilo, la gossa d'en Marc. Un dia, mentre anàvem a l'escola, u senyor ens va interrompre i ens va dir:

- Vinga correu correu!

Nosaltres no enteníem res de res, fins que el Marc va veure unes naus que semblaven càpsules. L'onada de nens ens va empènyer va fer que portessin a tots dins, i que no es pogués veure res. E senyor que ens va dir que correguéssim va anunciar que la terra estava en perill d'extinció. Tots els nens es van posar a plorar però el senyor els intentava consolar. Una nena que es deia Bridge va preguntar on aniríem, i el senyor va dir que al planeta Júpiter. Els nens es van quedar exhausts. En Franklin, el nen més llest de la classe va dir:

- Però no era Mart?

El senyor va respondre:

-No, perquè Mart sembla que també està en perill i no és segur estar allà.

Una hora més tard van aterrar a Júpiter. Quan van sortir hi havia moltes càpsules. L'Amelia i en Marc es van preguntar on estava en Michael. Resulta que en Michael en comptes d'entrar a la nau, s'havia quedat a la terra per buscar a la Lilo. S'havien transformat en dues estrelles més de l'univers, demostrant l'amor entre l'humà i els gossos.

2n FINALISTA DE 5è C

EL NIFFLER QUE VOLIA ROBAR SATURN

Hi havia una vegada un Niffler que es deia Elipsis. Vivia en una casa a prop del mar, i com a tots els Nifflers li encantaven les coses brillants. El seu amo es deia Jacob i li encantava jugar amb ell.

Un dia li van trucar de la NASA. L'Elipsis, quan es va assabentar, es va posar molt trist i entre aquella tristesa se li va ocórrer una idea; podia emagar-se a la maleta. L'endemà l'Elipsis va acomiadar-se d'en Jacob i es va amagar a la maleta. En Jacob va sortir de casa i van arribar a la NASA.

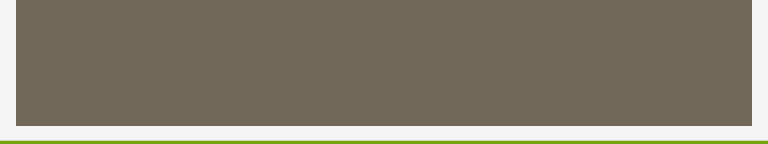
Quan va estar preparat, va pujar a la nau i va començar a sonar una veu amb el compte enrere;

-10,9,8,7,6,5,4,3,2,1! Despegant!

Els motors van començar a vibrar i van començar a enlairar-se. Passada mitja hora en Jacob mirava per la finestra quan de sobte va notar que a la seva motxilla alguna cosa es movia. Era l'Elipsis.

En Jacob es va sorprendre molt! Ja feia estona que havien enlairat. L'Elipsis va veure una bola brillant amb una espècie d'anells flotant, li va encantar i la volia per a ell, però era massa gran, encara que no l'importava. L'Elipsis era un Niffler molt llest, i es va posar un vestit d'astronauta i va sortir per intentar emportar-se el planeta Saturn. Quan ja era molt a prop es va adonar que Saturn era molt i molt gran, i va pensar a quedar-se allà a viure. Es va treure el vestit d'astronauta i es va quedar. En Jacob el va veure per la finestra i es va posar molt trist, però va pensar que si allò era el que el seu amic volia ell ho havia d'acceptar, per molt dur que fos. I va començar el camí de tornada a la terra pensant en el seu amic.

Després de 5 dies el van informar que alguna cosa va sortir malament i que Saturn havia explotat. En Jacob es va posar

molt però que molt trist, i aquella mateixa nit va veure una estrella més en el cel, i va voler recordar els bons moments que havia passat amb ell fins al dia de la seva mort. Per fi va poder reunir-se de nou amb el seu vell amic.

MILLOR PROSA DE 6è A

EL MEU PAS PER L'ESCOLA

Hola a tots, sóc la Berta i ara us explicaré el que he fet a l'escola. Comencem pel principi...

P3: 2010-2011

Estimat diari, el primer dia d'escola estava molt emocionada. A classe, vaig conèixer a la meva primera professora, la Dolors; també a la meva millor amiga, la Laia.

P4: 2011-2012

Aquest any també va ser molt interessant: anava a conèixer al meu padrí. Vaig aprendre molt amb ell.

P5: 2012-2013

Benvolgut diari, tenia moltes ganes de veure als meus amics i al meu padrí. Aquell any va ser la graduació. Jo passaria a 1r i ell (el meu padrí) s'aniria de l'escola. Jo estava molt trista perquè no el veuria més.

1r: 2013-2014

Em sentia gran per passar a primària i a la vegada petita perquè veia als altres nens i em semblaven molt grans. També em vaig fer la millor amiga de la Isona.

2n: 2014-2015

Estimat diari, a 2n vaig començar les multiplicacions. Ja fèiem coses més difícils.

3r: 2015-2016

Per fi vaig començar 3r. Tenia ganes perquè anava al pati dels grans i a l'hora de menjar, agafava la safata i em posava jo els coberts i ho portava a la taula. A final de curs vam anar al llac de Navarcles. Vam muntar en canoa, escalar i altres activitats.

4t: 2016-2017

Estimat diari, em vaig alegrar molt quan vaig ser la primera en acabar de cosir. A 4t vam tornar al llac de Navarcles. Però vam fer altres activitats.

5è: 2017-2018

A 5è vaig conèixer a la meva fillola:es diu Naima. També vaig anar a una excursió molt xula: a les coves de Montserrat i vam fer un joc d'orientació. La Isona i jo ens vam fer millors amigues de l'Aina.

6è: 2018-2019

A 6è em sentia molt gran. He tingut i encara tindrè molt bones experiències. Fa uns mesos vaig participar a la First Lego League. Aniré de colònies i al sopar de 6è. I... la graduació! Serà el millor any!

1r FINALISTA DE 6è A

EL MEU PAS PER L'ESCOLA

Hola, sóc la Camila i ara explicaré el meu pas per l'escola. Doncs, comencem. Als 3 anys vaig entrar a l'escola Les Corts i de profe em va tocar la Loli i de classe la B. Vaig conèixer molts amics i amigues però les millors van ser l'Anna, la Xènia i la Martina. A P4 vaig tenir de profe a la Dolors i al tercer trimestre els nens i nenes de 5è ens van ajudar, ensenyar o ho intentaven a llegir. A P5 tot l'any vam intentar aprendre a llegir. Recordo que la meva padrina es deia Ana; i més tard ens vam graduar a 1r i vam tindre de profe a la Sònia. Va arribar un nen nou que es deia Derek.

Van començar els controls, deures i més coses però no va ser tan difícil. A 2n el mateix. I a 3r ens van canviar de classe; vaig anar a la classe A i vaig tenir una de les millors profes, la Maria Dolors. També vaig canviar d'amigues, eren la Laia i la Naiala. A prop del final de 3r dos companyes ens van dir que s'anaven i els hi vam fer una sorpresa; va ser molt bonic. A 4t van arribar 3 companys/es nous/es. Les dos noies que van arribar no entenien el nostre idioma, llavors jo les vaig voler conèixer i amb vaig fer les seves amigues, també a finals de 4t em vaig assabentar que s'anava una molt bona amiga que es deia Laura.

A 5è vam canviar de professor, es deia Carles; també va entrar el meu germà a l'escola (VISCA). Vaig celebrar el meu aniversari convidant les meves millors amigues; va ser inoblidable. Per finals de 5è, la Maria Dolors ens va dir que es jubilava. Em vaig posar molt trista, i un altre vegada vaig tornar a canviar d'amigues: l'Ayla i la Veronika. A 6è vaig tornar a canviar de professora, la Pilar. I van arribar un nen i una nena nous que es diuen Lluna i Marius.

A febrer vaig fer el meu aniversari i va ser genial. El dia 18 de febrer les meves millors amigues em van donar munt de regals i amb un d'ells em vaig traumatitzar; va ser molt graciós. Ara mateix tinc 12 anys i el meu pas per aquesta escola (L'ESCOLA LES CORTS), ha estat fantàstic, al·lucinant, genial... Mai l'oblidaré.

2n FINALISTA DE 6è B

EL MEU PAS PER L'ESCOLA

Hola sóc la Isona!

Vaig a 6è, aquest és el meu últim any. No em puc creure que tot hagi passat tant de pressa, ja porto nou anys en aquesta escola. M'emporto molt bons records com... Un moment, les coses ben fetes comencem pel començament!

Tot es va iniciar el primer dia de P3. Era molt fàcil: jugar, menjar i dormir. Tothom era amic de tothom, anàvem al lavabo quan teníem ganes, això és el cicle infantil. A P4 vam tenir padrins i ens van ensenyar a llegir.

P5 ja vam començar a escriure. El que em ve al cap és una imatge de la professora escrivint una paraula a la pissarra, dient-nos que el punt de la *i* no es posa fins que haves acabat d'escriure la paraula. També em recordo d'una altre cosa; estàvem tots asseguts i en mig de cada taula hi havia un portallapis amb llapis amb molta punta. Quan la professora va dir que els podíem agafar vaig allarga la mà i un nen em va clavar la mà contra un llapis, se'm va clavar i em va començar a sagnar; encara tinc la cicatriu.

1r cicle inicial; van començar els exàmens, els deures pel cap de setmana, les operacions i també una professora nova la Pilar, però també vaig conèixer a la meva millor amiga, la Berta, i encara ho som. A 2n sempre me'n recordaré d'una excursió. A veure, jo era una mica floreta. D'acord, era molt floreta. La Pilar em va fer l'àngel a la sorra d'un parc, m'ho vaig passar bomba.

3r, tenia molta por perquè canviàvem de companys però per sort em va tocar amb la meva millor amiga, van començar amb deures cada dia. 4rt, no m'agradaven les divisions; em semblaven molt complicades. Em van posar brackets i van venir tres companys nous: l'Ayla de Azerbaidjan, el Diego de Mèxic i la Veronika de Ucraïna.

5é, cicle superior, un dels millors cursos gràcies a la Aina; una de les meves millors amigues. I per últim 6é, l'últim any, on estic ara. El millor curs de tots, me l'esperava molt més complicat. Ja han passat moltes coses com el concert de Nadal, Carnaval, etc. i encara passarem moltes més com la Cantània, més excursions, les colònies...

JA TINC GANES!

MILLOR PROSA DE 6è B

L'escola s'acaba

Aquest és l'últim. Uns anys plens d'alegria, felicitat, però també de ràbia i càstigs. Però no parlem de coses dolentes i centrem-nos en les bones.

Vaig entrar a P3, com quasi tots els meus companys, el dia 14 de Setembre de l'any 2010-11. Segurament aquell dia va ser un dia molt especial, però també terrorífic. Perquè per algun podria ser el pitjor, per separar-se dels seus pares. Vam descobrir nous camins i nous companys per conviure fins 6è.

Segurament, a P5, ja ens coneíem a la perfecció, i els meus millors amics eren el Pau, el Guillem, el Marc P, el Jordi i el Marc C. P5 va ser un dels millors anys perquè hi va haver la GRADUACIÓ! Els nostres padrins se n'anaven de l'escola però nosaltres passàvem a 1r!

A 2n tothom em deia que 3r seria molt difícil, però no ho va ser tant. A 4t ja vam començar a dividir entre 2, 3, 4... Una mica complicat, al principi, però després ja vaig començar a agafar pràctica.

Ja a 5è, nou cicle, tota la meva família em deia que ja era molt gran i imagino que a tots els meus companys i companyes també els ho diguessin. I ara, 6è, m'ho estic passant molt bé amb tots els amics i amigues. D'aquí poc ja ens tocarà a nosaltres anar-nos i fer una nova vida amb altres companys, professors i ambient. Per a mi, i molts altres, ens tocarà, ara, només recordar aquells moments tan preciosos d'aquesta meravellosa etapa de la vida.

I ara, a seguir endavant que com deia la meva professora de 3r i 4t, la Montse, " Aprofiteu la vida, que és curta! "

1r FINALISTA DE 6è B

Agraïment a l'escola

Primer de tot, gràcies!

Des de que vaig arribar a l' escola les professores i professors m' han tractat d' allò més bé. I jo les estimava com segones mares.

M'han cuidat, m'han ajudat, m'han entès, m'han cregut quan ningú em creia. Des de ben petit han trobat els meus pros i contres i m'han ajudat a solucionar els meus problemes. En fer les activitats em sentia proactiu i volia compartir els meus coneixements amb els meus companys. Els meus pares m'han compartit els seus coneixements i m'han ajudat en tot el que podien i quan podien: En el cotxe, al taxi de tornada, en qualsevol temps amb ells. Tornant a l' escola, a la meva graduació de P5 em sentia nerviós ja sabia llegir molt bé! El meu padrí va formar part de la meva personalitat, sabent que jo era un nen difícil de tractar.

En començar primària tenia més responsabilitat. Pujant de curs en curs es van afegir les amistats i cada vegada fèiem més treballs grupals. Vam fer obres de teatre! I boniques excursions!

Per la Mercè, la Pilar, la Neus, el Marc, l' Ester, la Montse, les Cristines, la Pepita, la Sonia, el Josep-Lluís: Agraeixo a totes i tots l'acompanyament en aquesta etapa de la meva vida.

Gracies de tot cor!!!!!!

2n FINALISTA DE 6è B

El meu pas per l'escola

Aviso: parlar d'això m'emociona una mica.

El primer dia d'escola , a P3 , va ser un pas molt important per a mi. Em sentia una nena gran. Els primers dies plorava. Vaig conèixer una persona molt important per a mi que m'ha ajudat en els bons i dolents moments , la Alexandra. També vaig fer moltes amigues i amics: la Mireia , la Laia, l'Aina , la Berta , el Nil , el Nico , el Martin , etc... A P4 també vaig conèixer una persona molt important que em va ajudar molt , l' Ester , la meva padrina, em feia molts dibuixos i m'ho passava molt bé. A P5 em vaig graduar i vaig plorar molt per la meva padrina , no volia que se n'anés. També m'agradaven molt les excursions. A 1r van venir dos noies noves : la Carla i la Laia. Ens vam fer molt amigues . El primer dia que començàvem tercer notava unes pessigolles a la panxa , perquè ens barrejarien i jo volia seguir amb l'Alexandra. I em va tocar!! Les pessigolles se'm van treure i em va venir a la cara una alegria molt bona . També vam tenir unes professores molt agradables , i que em van ensenyar molt. I gràcies a totes aquestes persones que són tan importants per a mi he après moltes coses bones i vull que sàpiguen que sempre els tindrè dins del meu cor.

Ara ja estic a 6è i és l'últim any, torno a sentir les pessigolles a la panxa que no em deixen dormir , i quan penso que m'aniré a l'institut em venen ganes de plorar però penso que ens seguirem veient, que farem un sopar , que recordarem moments divertits que hem passat junts, etc... 6è: us trobaré molt a faltar!!